

Ho volem tot

14 reflexions del llibre «Curs de feminisme per microones» de Natza Farré

"M'he decidit a escriure un llibre que vol deixar impresa la desigualtat i el masclisme que les dones hem de suportar una generació darrere una altra perquè, ja que m'hi poso, que sigui per una bona causa. Que tampoc és la meva manera de fer. Jo sóc més de causes perdudes. I vull pensar que aquesta és més bona que perduda."

La periodista Natza Farré, amb humor i ironia, però també amb rigor i contundència, al llibre *Curs de feminisme per microones* (<http://www.arallibres.cat/ca/catalog/1/965/curs-de-feminisme-per-a-microones>), diu prou al masclisme i fa una crida a la revolució de les dones. Ella mateixa ho adverteix: "Abans s'havia de ser molt valenta per trencar les normes. Ara s'ha de ser molt pesada".

Foto: Hugo Bernard

1. Si la majoria d'homes es queixessin que els canviadors de bebès dels lavabos públics estan sempre al lavabo de les dones, estigueu ben segures que hi hauria canviadors de bebès a tots els lavabos públics. La majoria d'homes no hi pensen, en aquestes coses. I moltes dones tampoc no protesten. Total, són elles, majoritàriament, qui acaben canviant el bebè.

2. En aquesta societat, la nostra, la d'un primer món mediocre, es castiga més ser feminista que masclista. El masclisme es perpetua impunement i se li riuen les gràcies, mentre que el feminisme s'atura perquè la lluita cansa. És molt cansat, certament. N'estem fartes. Però som com el Barça. Ho volem guanyar tot. I que consti que arribem tardíssim. Unes retencions de segles ens han deixat les autopistes col·lapsades. Conduïen ells.

3. El problema és que des de la infància i a través de les joguines, ensenyem com és el món dels adults i aquesta és la imatge que es va fixant per reproduir-la després. Els homes (tots) han de ser forts i traçuts i les dones (totes) han de ser mares abnegades i princeses estúpides.

4. Hi ha un fenomen igualment indignant en el món del consum. És l'anomenada *taxa rosa*. Productes, molt sovint relacionats amb la higiene, que van destinats a les dones però que són clavats als dels homes, als quals s'aplica un sobrecost que estem pagant sense saber-ho. Segons explica Violeta Tena en un article al setmanari *El Temps*, a Espanya no hi ha cap administració pública ni cap Institut de la Dona ni cap investigació universitària que estigui quantificant aquest sobrecost. Ella utilitza l'exemple de les màquines rasuradores: són més barates les d'ells i és el mateix producte, només que amb un color diferent (sí, sí, el blau i el rosa).

5. Ser dona mola tant que un home s'emprenya i una dona té la regla. Si un home no és simpàtic és que té caràcter i si una dona té caràcter és que és una mal follada. Si alguna cosa surt bé és la polla, si surt malament és un conyàs... Els homes ho acaben portant tot al mateix lloc.

6. L'ètica perd quan juga contra l'estètica. L'ètica és la *loser* contemporània. Al món de la moda hi ha bàsicament un model que és el que val: la dona que representi més bé la raça blanca. La dona caucàsica ho peta tant per vendre que fins i tot es ven a ella mateixa, perquè les dones d'altres colors de pell, de cabells, d'ulls, amb altres llavis, altres braços i altres alçades voldran ser només models de raça blanca i es cagaran sistemàticament en els seus orígens. Si tenen diners es blanquejaran tot el que sigui blanquejable. I va i nosaltres prenem el sol per posar-nos morenes i enganxar un càncer de pell. Que idiotes que som.

7. Les dones som tractades com a fets excepcionals. Tant és viatjar en pastera com dirigir una empresa. El fet que hi hagi dones protagonitzant notícies es considera prou destacable per advertir-ho en el titular. Cada dia. Cada dia del món. És molt fàcil, també, obrir qualsevol diari de paper o digital i trobar-se dones semidespullades. El cos. El cos. El cos. Fins i tot en els anuncis de Dove (cossos de dones normals). Com si les dones volguéssim ser normals. Les dones volem ser el que ens doni la gana. És un dret humà. Després ja vindran les decepcions, de les quals ens haurem de fer responsables. I no vindran de l'exterior. No haurem deixat de ser el que ens doni la gana només perquè ens han barrat el pas a l'habitació de les mateixes oportunitats. No volem les mateixes oportunitats. Volem totes les oportunitats. Això va a examen: ho volem tot.

8. Què ha passat quan les dones hem reclamat estar molt més justament representades en el món laboral? Que la resposta dels homes i de moltes dones ha estat:

-D'acord, però si hi ha dones, que sigui perquè són millors que els homes.

Voleu dir que després de segles d'aguantar mediocres, inútils i ases, ara les dones no tenim dret a posar mediocres, inútils i ases a tots els àmbits laborals? Les dones hem de ser les millors, i els homes poden ser el que vulguin. Perd la igualtat. Novament. Ens estan fotent el partit. No, macos, no.

9. Que la política menystingui l'empoderament de les dones és una manera de repetir els errors una vegada darrere una altra. Però, sobretot, és la prova que el món camina a ulls clucs en una injustícia permanent. No els vol obrir. No li interessa. Com si fos una injustícia menor, del pal «ja rentaré els plats demà, que avui estic massa cansat».

10. L'únic que és retrògrad fins al primitivisme és haver d'aguantar que et fotin mà només per ser dona i que l'home consideri que té dret a tocar-te. Ni l'home ni ningú hi té dret sense permís. Que quedi clar ja d'una vegada per totes. Quan volem que ens toquin ja som grandetes per demanar-ho nosaltres soles. I si no són prou grandetes, pobres dels qui les toquin.

11. La dona va lligada a la maternitat a través d'un cordó umbilical amb la naturalesa. Nosaltres parim. Però parim si volem i parim sacrificant i encara culpabilitzant-nos de no estar prou aquí ni allà, com si parir ens atorgués la capacitat de ser omnipresents. No som déu, hòstia. Nosaltres només podem parir. No podem expulsar Eva del paradís ni podem crear un paradís que ens expulsi, ni crear un animal tan poc domèstic com el rinoceront. Podem fer criatures que després seran homes i dones que en faran més o no. Però podem follar sense pensar en res més que en el plaer sexual i que les criatures les tinguin les altres. Aquestes altres, consti, també poden follar només per tenir plaer sexual i no veure's obligades a fer-ho amb la voluntat expressa de ser mares. Les mares follen, que és una cosa difícil d'assimilar per a tothom. Però ja està. Tanquem la porta de la seva habitació. Que una cosa és saber-ho i l'altra saber-ne més del compte.

12. Som més sofertes per a la vida però quan ens posem a escriure som unes bledes sentimentals. Fem literatura femenina. De baixa qualitat. Afortunadament, ara cada vegada hi ha més llum sobre totes les dones que han estat jutjades per homes historiadors amb una mirada masculista. I encara n'hi haurà més. A sobre de les dones ha caigut el pes del seu propi sexe com un factor negatiu.

13. No hi ha res pitjor que una dona dolenta. Quan la dona és dolenta, ho és molt més que l'home. Com ho mesuren? Qui té el percentil de la maldat? A quins nivells és acceptable arribar, com a dona? I els drets dels homes? Què passa quan reclamen els nostres drets? Hi ha moltes dones que s'avergonyeixen del feminisme i diuen d'elles mateixes que no ho són. Com no es pot ser feminista si ets una dona?

14. Hem obeït perquè teníem por. Ja no tenim por. Ni ganes d'obeir. Volem parlar. En tots els àmbits, de tot el que ens plagui, de tot el que sabem i el que ens queda per aprendre. No donarem ordres. Però no deixarem que continuïn triant. Perquè la seva tria és nefasta. A les dones no se'ns ha escoltat perquè no se'ns ha volgut donar veu. La veu és dels homes. I per a la nostra, s'imposa la sordera. Assenyaleu. Deixeu en evidència. Feu allò que està considerat de mala educació.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=R1loR3xsOvQ>

NATZA FARRÉ
CURS DE
FEMINISME
PER MICROONES

Curs de feminisme per microones (<http://www.aralibres.cat/ca/catalog/1/965/curs-de-feminisme-per-a-microones>)

© Natza Farré
© Ara llibres, 2016